

мо най-добра-та рола. Промитей му говори често и то направо въ очи-тъ много горчиви истини. Зрителитъ твърдѣ добръ разумѣвали, че нодъ образа на Промитея се крие самъ поета Есхилъ, който съ свои-тъ смѣли думи подкопава сичка-та вѣра и важность, а може-би дори и само-то безсмъртие на Олимийскитъ богове.

Историци-тъ гледали така да приказватъ събития-та и случки-тъ, штото изъ тѣхни-тъ думи да може да се види въ сжшто-то време и връзка-та на причина-та и сетнина-та. Хора-та се били, надвивали единъ друго; тѣхни-тъ постъпки зависяли отъ обинновеннитъ човѣшки побуждания и никаква повисока сила не се мѣсила въ дѣла-та имъ. С писатели-тъ, а подиръ тѣхъ и читатели-тъ имъ, се повѣче и повѣче захванали да се убѣждаватъ, че е възможно събития-та винаги тѣй просто да сж ставали; че е възможно дори и света Троя да е била разрушена безъ никаква намѣса и помощъ отъ Паллада-Атина и отъ волоокня Херий. — Философи-тъ били онте по-смѣли и дързновени. Тѣ отъ най-напредъ веднага отвърлихъ цѣлия Олибъ и намѣто живи-тъ, човѣкообразни богове поставихъ мъртви стихии и слѣпи природни сили. Единъ отъ тѣхъ чрезъ собствено-то си размишление дошелъ до понятие-то за одного Бога. Други — до пантеизъмъ; т. е. че богъ и вселенна е едно и сжшто. Трети пъкъ съвсемъ се отrekli отъ бога, като че го н нема на свѣта. Сички-тъ тѣзи философи нахортували и написали много глупости върху физика-та, астрономия-та и психология-та. Сички, освенъ Аристотела,